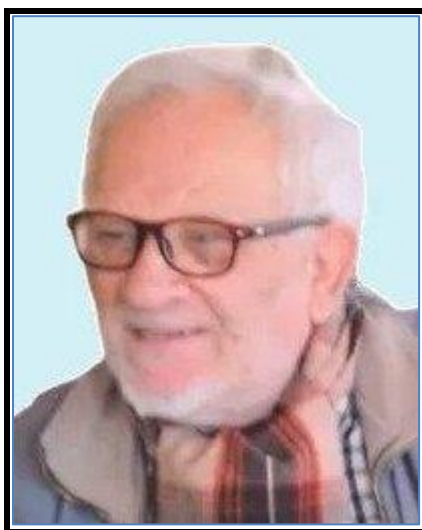

ИН MEMORIAM

Ананије Аца Стојковић
(1940-2022)

Ретроспектива пред одром

Драги Ацо,

Пре пар дана, у 82. години живота престало је да куца твоје напаћено срце, као каснија последица прележаног вируса короне Ковид-19. Основна начела шаха, уз срицање слова из „Политике“, учио си у Општој болници за одрасле у Рисну, где си се од седме до десете године лечио од незалечених последица несрећног пада са коња. Пошто си био даровит, отац те 1953. из Мартинића (општина Даниловград) шаље код тетака у Сенту, где завршаваш више разреде основне школе и гимназију. Тамо почињеш активно да играш шах, и брзо напредујеш.

Године 1958. делиш прво место на Омладинском првенству Војводине са Драгошем Цветковићем и одлазите у Радовљицу на прванство Југославије. Противници су ти: Парма, Велимировић, Шаховић, Рајковић, Деже и остали јаки шахисти. У првим колима наилазиш на расположеног Драшка Велимировића који на теби показује свој раскошан таленат за комбиновање. Распршује ти

младачачке снове, отрешњује те. И помаже ти, јер си уместо просечног шахисте постао врстан спортски новинар.

У јесен 1960. уписујеш право у Београду. Али тебе заокупљају поезија, историја, живот и шах, све друго, само не слушање и учење сувопарних правила и закона. Увиђаш да си у избору погрешно. Од 1964. по запослењу у Новом Саду у грађевинској фирми “Бетон“ , члан си екипе ШК „Партизан“ са Телера, другог по јачини клуба у граду шездесетих година. Мајсторски си кандидат који тежи комбинаторној игри.

Захваљујући познанству из студентских дана у Београду са Ватрославом Главадановићем, од 1965. до 1975. си хонорарни дописник „Политике“ за шаховска збивања. С обзиром на квалитетно извештавање са 30. шампионата Југославије 1975. у Новом Саду, постајеш стални сарадник „Политике“. У спортској редакцији радио Новог Сада си од запослења 1976. до пензионисања 2002. године. Као уредник и/или водитељ емисије „Спорт и разонода“ учествујеш у око хиљаду остварења.

Интервјуисао си девет светских првака, од Евеа до Каспарова. Друговао са Мишом Таљем у Новом Саду и широм Војводине. Интервјуисао светске првакиње Нону Гаприндашвили, Мају Чибурданизе, Јудит Полгар и друге наше и иностране шахисткиње и шахисте. Затим три председника ФИДЕ: Евеа, Олафсона и Кампоманеса. Извештавао са шаховских Олимпијада у Солуну и Новом Саду, и са преко 20 шампионата Југославије. Описивао си догађаје, слао партије, коментаре. Разговарао са учесницима. Популарисао шах и витешку борбу на сваком кораку. Доследно се придржавао, *последњих година нарушеног*, шаховског начела: *Gens una sumus*, односно: Један смо род.

Захваљујући познанству са Јаношем Кубатом, такође из Сенте, био си у току збивања и преговора са Фишером за одржавање меча са Спаским у Југославији.

Од 2011. до 2016. год. као стандардни члан геронтолошке екипе „Прва Војвођанска бригада“ успешно наступаш на градским и државним првенствима. Доприносиш да се 2012. и 2013. освоји прво, а 2015. треће место у Србији.

Био си жива легенда, и требало те је пажљиво слушати при изношењу обиља информација. Крајем 2019. смо се договорили да набавим диктафон или паметан телефон, па да променимо улоге; да те интервјуишем и снимам. А онда је дошла и корона... У 2020. и 2021. сусрети су били кратки, сведени на минимум. А ове године, када је требало да дођем и започнем реализацију договореног, фебруара сам добио корону. Марта си и ти оболео и са упалом плућа отишао у Ковид болницу. Излечили су те, али непосредно пред отпуст заражен си клостридијом. Боравак у болници се одужио. А и опоравак код куће; мишићи на ногама су атрофирали. Морао си да учиш да кодаш.

А онда, пре пар дана, ујутру, срце је изненада престало да куца. Утонуо си у вечан (?) сан...

Отишао си, и са собом однео прегрште неизговорених сећања, сопствених или других догађаја, запамћених или записаних од стране предака и/или савременика. Зато, подсећај се, док сањаш, спорта и живота хроничару, одржавај меморију, да би, када се сретнемо, наставили започете разговоре после пар брзих партија шаха.

Драги Ацо, за пријатељство, за све учињено за спорт, поготово за шах, нека ти је хвала и слава.

ФМ Слободан Бојковић